

29 maart 2007

Griffie :

Not. nr. :

66.97.20/1999

Beklaagden :

Veroordelingsbericht :

Betekend :

Kost :

Beroep 1^e en 3^e beklaagde + OM/1999

De **CORRECTIONELE RECHTBANK**, negende kamer, zitting houdende te Oudenaarde heeft het volgende vonnis uitgesproken :

In zake van het Openbaar Ministerie tegen :

1. _____, zonder beroep, geboren _____
en wonende te _____
2. _____, handelaar, geboren _____ en wonende te _____
;
3. _____, bediende, geboren _____ en
wonende te _____

Beklaagd van :

als daders/mededaders om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks meegewerkt te hebben of om, door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd;

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

nadat, op een niet nader te bepalen tijdstip in de verjaarde periode, op het terrein gelegen _____, ten kadaster gekend onder _____
in eigendom thans toebehorende aan _____ en
_____, zijnde tweede en derde gedaagde, voorheen aan Van
den _____, zijnde eerste gedaagde,

volgende werken werden uitgevoerd, namelijk :

1. oprichten van een woning (16,10 m x 8,20 m) met inbegrip van een veranda en garage;
2. oprichten van een loods/voedersilo in groene metaalplaten met een oppervlakte van 7 m x 4,3 m en een maximum hoogte van 7 m;
3. oprichten van een groene metalen boogloods met een oppervlakte van 19,75 m x 9 m en een maximum hoogte van 4,5 m;
4. oprichten van een conciërgewoning met een oppervlakte van 11,10 m x 6 m met een nokhoogte van 4,25 m;
5. oprichten van een tuinhuis met een oppervlakte van 2,50 m x 2 m met een nokhoogte van 2,40 m;
6. uitbreiden van een vergunde stalling, zowel links als rechts met 2 x 5 paardenboxen;
7. aanleg van een verharde trainingspiste;

De eerste :

deze hiervoor omschreven toestand in stand te hebben gehouden te in de pe-
riode gaande van 19 mei 1993 tot en met 24 maart 1997;

de feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1 - 1° en 4°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals meermaals gewijzigd;

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

de eerste :

te in de periode van 25 maart 1997 tot 30 april 2000, door de instandhou-
ding van de onder de tenlastelegging A omschreven toestand op de terreinen omschre-
ven onder deze tenlastelegging;

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 4°, 146-1°, 146, 9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999);

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en 7° (en § 3), 146-1°, 146, 9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° en 7° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande

stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu :

te .

de eerste :

in de periode van 1 mei 2000 tot 25 november 2004 door de instandhouding van de onder de tenlastelegging A omschreven toestand op de terreinen omschreven onder deze tenlastelegging;

de tweede en de derde,

in de periode van 25 november 2004 tot 23 januari 2006, door de instandhouding van de onder de tenlastelegging A omschreven toestand op de terreinen omschreven onder deze tenlastelegging;

De procedure werd op regelmatige wijze aanhangig gemaakt en de stukken werden ingezien.

Na te hebben vastgesteld dat ter terechtzitting van 18 januari 2007

- derde beklaagde vertegenwoordigd werd door Mter. advocaat te
- eerste beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard en opgeroepen, niet is verschenen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord Mter. advocaat voornoemd, namens tweede en derde beklaagde.

Na tweede beklaagde behoorlijk ondervraagd en gehoord te hebben.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier.

- 1.1. Op 14 december 1998 werd een proces-verbaal van vaststelling en stillegging opgesteld door AROHM waarbij ondermeer vastgesteld dat op het preceel gelegen : volgende bouwwerken wederrechtelijk in uitvoering waren :

- het oprichten en instandhouden van een woning met inbegrip van veranda en garage;
- het oprichten en instandhouden van een loods/voedersilo in geprofileerde, groene metalen platen;
- het oprichten en instandhouden van een groene metalen boogloods;
- het oprichten en instandhouden van een conciërgewoning;
- het oprichten en instandhouden van een tuinhuis;

- het oprichten en instandhouden van vijf paardenboxen;
- de aanleg van een verharde trainingspiste.

In dit proces-verbaal werd vermeld dat de werken uitgevoerd werden in opdracht van _____ wonende te _____

- 1.2. Op 8 februari 1999 werd door de toenmalige Gemachtigde Ambtenaar een herstellvordering ingeleid.

Overeenkomstig het artikel 68 § 1-a van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 werd de afbraak bevolen van alle wederrechtelijk opgerichte constructies en het verwijderen van de verharde trainingspiste.

Tevens werd een dwangsom gevorderd van 10.000 oude Bef (thans 247,89 euro) per dag.

In de herstellvordering werd melding gemaakt van de weigering van de regularisatievergunning door het schepencollege dd. 1 december 1997, het niet ingewilligde beroep bij de Bestendige Deputatie dd. 12 maart 1998 en het niet ingewilligde beroep bij de Vlaamse Minister dd. 19 november 1998.

- 1.3. Uit het verhoor van eerste beklaagde, _____ op 24 februari 1999 blijkt het volgende:

" (...) Op 19 mei 1993 werd een akte opgemaakt door Notaris _____ te _____. In deze akte werd melding gemaakt dat ik een schenking kreeg van mijn ouders van de woning, stallen, loods en garage. Het betreft de akte nr _____. Ik vertoon u deze akte waarbij ik deze gebouwen geschonken kreeg. Na de schenking, ik vermoed een jaar nadien kreeg ik bezoek van de ambtenaar van het kadaster waarbij een meerwaarde van de gebouwen werd opgetekend. Ik betaal heden deze meerwaarde. Er werd bij de schenking, noch bij de tussenkomst van het kadaster melding gemaakt dat er geen bouwvergunning voorhanden was voor deze constructies. Ik was toen niet in kennis dat er voor de geschonken gebouwen geen bouwvergunning aanwezig was. Sederdien heb ik geen enkel constructie erbij aangebracht of afgebroken. Alles staat er nog steeds zoals bij de schenking. (...) Ik ben landbouwer, paardenfokker van hoofdberoep en oefen dit beroep uit op mijn eigendom gelegen te _____. In 1997 had ik een regularisatie ingediend voor het trainingscentrum voor paarden, jockey en hoefsmederij evenals de regularisatie van de woning van de huisbewaarder. Dit werd echter afgekeurd. Gezien de huidige stand van zaken heb ik nu een architect aangesteld om een regularisatie aan te vragen. (...) " (stuk 9 strafinformatie).

- 1.4. Ter uitvoering van de kantschriften van 2 februari 2000, 23 februari 2001 en 22 november 2001 kwam naar voren dat de nieuwe regularisatie was aangevraagd bij de Bestendige Deputatie doch deze niet werd ingewilligd dd. 23 september 1999. Er werd vervolgens beroep aangetekend bij de minister op 2 november 1999. Op 31 juli 2001 werd het beroep bij de minister verworpen.
- 1.5. Opnieuw verhoord op 8 juni 2002 verklaarde eerste beklaagde dat zijn architect een nieuw dossier had opgesteld en dat een gedeelte van de aanwezige constructies zouden worden gesloopt. Voor verdere inlichtingen verwees hij

naar zijn architect,

- 1.6. De nieuwe stedenbouwkundige aanvraag houdende regularisatie van de paardenfokkerij en sloping van de voedersilo werd ingediend bij de dienst AROHM te _____ en vervolgens overgemaakt aan de dienst stedenbouw te _____ op 12 augustus 2002.

Een weigering van de bouwvergunning werd afgeleverd door het college van burgermeester en schepenen op 13 januari 2003. Hiertegen werd geen beroep meer aangetekend.

- 1.7. Op 3 november 2003 vernam de politie dat een verkoopakte voor de betreffende eigendom werd opgesteld voor notaris _____ te _____ . De kopers betreffen _____ , zijnde respectievelijk tweede en derde beklaagde.
- 1.8. Uit het verhoor van tweede beklaagde blijkt dat hij en zijn echtgenote op de hoogte waren van de bouwinbreuk op het ogenblik dat ze de koop afsloten. Hij had geen kennis van de herstelvordering van de dienst AROHM doch zou hieraan geen gevolg geven en zou een regularisatievergunning indienen.
- 1.9. In een schrijven van 10 mei 2006 meldde de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur tot slot dat de herstelvordering behouden blijft.

2. Beoordeling door de rechtbank.

- 2.1. De eerste beklaagde wordt vervolgd voor het instandhouden van de bouwwerken zoals omschreven in de dagvaarding over een periode gaande van 19 mei 1993 tot 25 november 2004.

De tweede en de derde beklaagde worden vervolgd voor het instandhouden van de bouwwerken zoals omschreven in de dagvaarding over een periode gaande van 25 november 2004 tot 23 januari 2006.

- 2.2. Ten onrechte stellen tweede en derde beklaagde dat de bouwwerken vermoed worden vergund te zijn. Zij beroepen zich hiervoor op het artikel 96 §4, 2° lid DORO.

Voormeld artikel bepaalt dat constructies waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, maar dateren van voor de allereerste, definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen ze gelegen zijn, in het vergunningsregister de vermelding krijgen dat er een vermoeden bestaat dat de constructie als vergund moet worden beschouwd, indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift dat de constructie in overtreding werd opgericht.

Het gewestplan
K.B. van 30 mei 1978.

werd vastgesteld bij

Uit het proces-verbaal van vaststelling en stillegging van 14 december 1998 blijkt dat de erin vastgestelde bouwwerken in uitvoering werden opgericht zonder dat hiervoor een bouwvergunning werd afgeleverd. Voorts dient opgemerkt dat ook de twee ingediende aanvragen tot het bekomen van regularisatie van de kwestieuze bouwwerken werden afgewezen.

Nu blijkt dat nooit een bouwvergunning werd afgeleverd voor de bouwwerken staat naar het oordeel van de rechtbank dan ook onbetwistbaar vast dat de bouwwerken in overtreding werden opgericht.

De tweede en derde beklaagde slagen derhalve niet in het door hen gevoerd verweer.

- 2.3. Wat het sub A, B en C ten laste gelegd misdrijf van in stand houden betreft, is het zo dat het nog strafbaar is. Het artikel 146, 3° lid van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna kortweg DORO genoemd), zoals gewijzigd door het artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr.

van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van instandhouden van inbreuken zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2 lid 2 van het Strafwetboek dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing gemaakt te worden. De betrokken handelingen en werken zijn volgens het gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dit is agrarisch gebied met bijzondere waarde, kwetsbaar gebied in de zin van het artikel 146, 4° lid DORO.

- 2.4. Uit de gegevens in de strafinformatie blijkt afdoende dat de eerste beklaagde, ook nadat vaststond dat voor de bouwwerken geen regularisatievergunning kon worden bekomen, op bewuste wijze naliet om de wederrechtelijk opgetrokken bouwwerken af te breken. Hij hield de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken verder in stand en ging zelfs over van tot verkoop ervan.

De tenlasteleggingen A, B en C zijn derhalve bewezen in hoofde van de eerste beklaagde.

- 2.5. Ook de tweede en de derde beklaagde welke de wederrechtelijke bouwwerken aankochten van eerste beklaagde, goed wetende dat deze zonder vergunning waren opgericht, lieten op bewuste wijze na om over te gaan tot afbraak ervan en hielden de wederrechtelijk opgetrokken bouwwerken in stand.

Derhalve is ook de tenlastelegging C bewezen in hun hoofde.

3. De straftoemeting.

- 3.1. De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn in hoofde van de eerste beklaagde de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven

telkens slechts één straf te worden uitgesproken, met name de zwaarste. De zwaarste zijn deze bepaald in het DORO.

- 3.2. De eerste beklaagde heeft niettegenstaande de ingestelde herstellvordering en de weigering van de tot tweemaal toe ingediende regularisatie-aanvragen wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand jarenlang in stand gehouden. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij aldus ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen persoonlijk belang. Laakbaar hierbij is het feit dat de eerste beklaagde uiteindelijk zelfs is overgegaan tot verkoop van de wederrechtelijk opgerichte bouwwerken.

De tweede en derde beklaagde zijn overgegaan tot aankoop van bouwwerken waarvan zij wisten dat er geen enkele stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd en geen enkele garantie bestond dat dergelijke vergunning zou kunnen bekomen worden. Zij hebben vervolgens ook wetens en willens de wederrechtelijke toestand in stand gehouden en hebben zo ook het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen ondergeschikt gemaakt aan hun eigen persoonlijk belang.

- 3.3. Bij de straftoemeting wordt voorts nog rekening gehouden met het blanco strafregister in hoofde van de eerste en derde beklaagde.

De tweede beklaagde beschikt wel over een strafregister. Hij liep reeds veroordelingen op wegens feiten van weerspanningheid en slagen aan politie, wegens heling en verkeersinbreuken doch werd nog niet veroordeeld wegens soortgelijke feiten.

- 3.4. De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

- 3.5. Gelet op het verstek in hoofde van de eerste beklaagde beschikt de rechtbank niet over actuele gegevens nopens zijn sociale en professionele toestand. In de gegeven omstandigheden komt de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaald geldboete passend en verantwoord voor in hoofde van de eerste beklaagde.

- 3.6. De tweede beklaagde is een man van jaar en is zelfstandig garagehouder. Hij is gehuwd met derde beklaagde, zijnde een jarige winkelbediende.

Door de verdediging van de tweede en derde beklaagde werd ter terechtzitting in termen van pleidooien in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gevraagd.

Evenwel zijn er geen redenen om aan de beklaagden deze gunst te verlenen, nu een veroordeling van de beklaagden tot een geldboete, zoals ten dezen is aangewezen, niet van aard is enige sociale reclassering in het gedrang te brengen of de sociale declassering van de beklaagden te bewerkstelligen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om in hoofde van de beide beklaagden de in het beschikkend gedeelte dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

4. Op burgerlijk gebied - de herstellvordering.

- 4.1. De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft, zoals hierboven reeds aangegeven, een herstellvordering geformuleerd, gekoppeld aan een dwangsom van 247,89 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.
- 4.2. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevalen cassatierechtspraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be, met conclusie – rolnummer en nummer zijn de rechtbanken niet bevoegd om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen de last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.
- 4.3. Artikel 9bis DORO voorziet evenwel in de oprichting van een Hoge Raad voor Herstelbeleid (hierna afgekort als HRH), waarna de Vlaamse Regering overeenkomstig artikel 9bis, §8 DORO de nadere regels heeft vastgesteld met betrekking tot de werking en de organisatie ervan (Besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, B.S., 24 mei 2004). Deze raad heeft een adviseerende bevoegdheid inzake herstellvorderingen en ambtshalve uitvoering van herstelmaatregelen (artikel 149, §1 en 153 DORO). De HRH werd samengesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005 (B.S., 12 augustus 2005) en adviesaanvragen voor een eensluidend advies over de herstellvordering konden slechts op ontvankelijke wijze worden ingeleid vanaf het ogenblik dat, conform artikel 198bis, eerste lid en 9bis, §5 van het DORO, het

huishoudelijk reglement - dat door de HRH wordt aangenomen - door de Vlaamse Regering wordt goedgekeurd. Dit laatste is gebeurd per 16 december 2005 (B.S., 13 januari 2006, p.2414-2418), zodat de HRH thans 'operationeel' is.

De rechter kan herstellvorderingen voor bouwinbreuken die dateren van vóór 1 mei 2000 en die nog niet voor eensluidend advies aan de HRH werden voorgelegd, zoals in casu het geval, vooralsnog voor advies aan de HRH voorleggen.

Gelet op de financiële belangen die inherent zijn aan de huidige zaak acht de rechtbank het, zoals overigens door de verdediging geopperd (zie conclusies), opportuun om voorafgaandelijk bij de HRH dergelijk advies in te winnen, op de wijze zoals hierna bepaald.

Gelet op de artikelen :

40.65.66.100 strafwetboek ;

1, 2, 99§1.1, 4 en 7 (§3), 146.1 en 9, 147, 148, 149, 204 decreet 18.5.1999 ;

28.29 Wet 1.8.1985 ;

wet 5.3.1952, zoals gewijzigd ;

4 wet 26.6.2000 ;

162.163.179.182.184.185.189.190.194 Wetboek straffordering ;

wet 15.6.1935 ;

door de voorzitter ter zitting aangeduid.

DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak :

Op strafrechterlijk gebied:

Veroordeelt de **eerste** beklaagde, _____, voor de in zijn hoofde bewezen verklaarde tenlasteleggingen A, B en C samen tot een geldboete van van **600 EUR** te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op **3.300 EUR**.

Zegt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, deze uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt de **tweede en de derde** beklaagde, zijnde _____ -
elk voor de in hun hoofde bewezen verklaarde tenlastelegging C tot een geldboete van **200 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen gebracht en alzo gebracht op **1.100 euro**.

Zegt dat bij gebreke aan het betalen van de geldboete binnen de wettelijke bepaalde termijn deze zal worden vervangen door een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

Spreekt tegen de eerste, de tweede en de derde beklaagde de verplichting uit **elk** een bijdrage te betalen van 25 euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus telkens gebracht op 137,50 euro tot financiering van het bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt bovendien aan elke veroordeelde een vergoeding op van 25 euro ingevolge K.B. 23.12.1993 gewijzigd bij artikel 1 K.B. 11.12.2001.

Veroordeelt de eerste, de tweede beklaagde en derde beklaagde elk tot één/derde van de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot heden in het geheel begroot op 97,83 euro.

Op burgerlijk gebied:

Beslist dat de ingediende herstellvordering wordt voorgelegd voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 198*bis*, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in artikel 28 en 29, §1 van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 december 2005, de vereiste stukken en gegevens aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid door middel van aangetekend schrijven zullen worden overgemaakt, zijnde minstens:

- een eensluidend verklaard afschrift van deze uitspraak waarbij met toepassing van artikel 198*bis*, tweede lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de Hoge Raad voor het Herstelbeleid wordt geadieerd;
- een eensluidend verklaard afschrift van het strafdossier, omvattende o.a. de herstellvordering uitgaande van de toenmalige gemachtigde ambtenaar van 8 februari 1999 (stuk 1-2 strafdossier);
- een eensluidend verklaard afschrift van het ministerieel besluit d.d. 31 juni 2001 houdende verwerping van het beroep van

Bepaalt dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op het volgend adres:

Bepaalt dat de griffier daartoe het nodige zal doen op verzoek van de meest gereede partij.

Stelt de zaak uit op onbepaalde datum en houdt de beslissing over de kosten aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van **negenentwintig maart tweeduizend en zeven.**

Aanwezig :

, toegevoegd rechter ;
, substituut procureur des konings ;
, griffier.